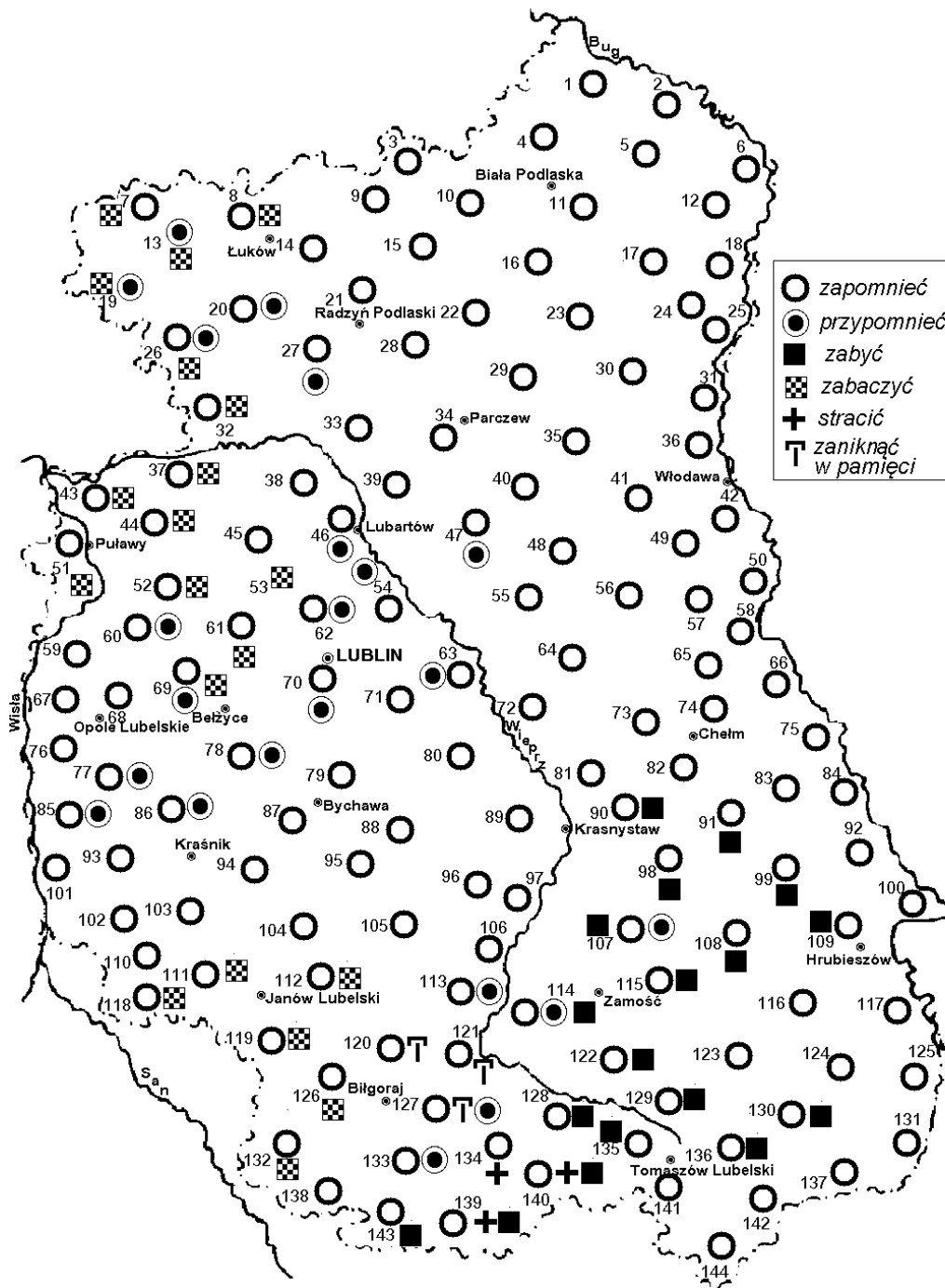

Zabaczyć ‘zapomnieć’

Ja już stara i zaboczyć mam prawo, bo troche casu minelo (Okrzeja). Nie wim jak to było, musiałam troche zabocyć (Ciechomin). Ja ni powim dokładnie, bo już troche mogłam zabocyć (Skowieszyn). Młodym sie zdarzy zaboczyć, a co dopiro starymu (Ługów).

Źródła: PM, KAGP, MG.

Geografia: Lubelszczyzna północno-zachodnia i wąski pas południowo-zachodniej (zob. mapa 3).

Mapa 3.

Wymowa: *zabaćyć, zabacyć, zaboćyć, zabocyć.*

Por. *przypomnieć, stracić, zabyć, zaniknąć w pamięci, zapomnieć.*

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom XII. Czynności – Miary – Uczucia – Cechy i właściwości – Inne. Teksty gwarowe. Indeks haseł*, Lublin 2023.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc